

དབང་ལོ་ན།
② CIVILIZATION

ཡན་ཏུ་ཁྱེ་ཅའཔ་ཀི་ལེ་རྩུཔ་ཤི་ཀུ་འུ་རྩུཔ་པལ།

A BRIEF HISTORY OF ARYAN BROKPAS

ཁྱེ་ཅའཔ།
ཀྱེ་ཅའཔ་ཀི་ལེ་རྩུཔ་ཤི་ཀུ་འུ་རྩུཔ་པལ།

By

His Holiness Drikung Kyabgon Tinley Lhundup

བཅའ་ཡུལ་གྱི་ཐུབ་པ་དེ་ལྟར་གྱི་ལོ་རྒྱུས་ཀྱི་
ཐོག་མའི་ལོ་རྒྱུས་

A BRIEF HISTORY OF THE ARYAN BROKPAS

ཐུབ་པ་དེ་ལྟར་གྱི་

ལོ་རྒྱུས་ཀྱི་ཐོག་མའི་ལོ་རྒྱུས་

By

His Holiness Drikung Kyabgön Tinley Lhundup

Translated by

Dr.Trinlé Dorjé Dampo, Acharya Tséring Wangyel, and Dr.Konchok Tsetan Jora

Edited by

Dr.Ge Song

.....

འགོ་བརྗོད།

༡༡། སྤྱི་ལོ་ ༡༩༩༠ འགོ་སྟོད་དུ་ཐེངས་དང་པོ་ལ་དྲགས་གཤམ་སྤྱོད་གས་རང་རེའི་དགོན་
ཁག་ཚོར་ཆོས་སྐོར་དུ་འབྱོར་དུས། ཨ་ཅུན་འབྲོག་པའི་ས་ཁུལ་དུ་འབྱོར་སྐབས། མིའི་གདོང་རིས་མི་འབྲ་
བ་དང་། ཆས་གོས་མི་འབྲ་བ། ཁབ་སྟོན་མི་འབྲ་བ་མཐོང་སྐབས། ཁོང་ཚོའི་ལོ་རྒྱུས་དང་རིག་གཞུང་ལ་
དོ་དམིངས་ཆེན་པོ་བྱུང་སྟེ། ཁོང་ཚོའི་ནང་དུ་འང་འབྲོ་བ་སྟོན་བྱས། ལྷག་པར་མཁས་དབང་བསོད་ནམས་
ཕུན་ཚོགས་འབྲོག་ཡུལ་ཁུལ་དུ་སློབ་གླེང་དགོ་ཆེན་ཡུན་རིང་བྱས་པས། འབྲོག་པའི་སྤྱོད་གས་དང་། ལོ་
རྒྱུས་སྐོར་ལ་རྒྱུས་མངའ་ཆེ་བས། ཁོང་དང་མཉམ་དུ་བཟོ་སྒྲིང་དང་འབྲོག་པའི་རྩོམ་དེབ་དག་ལ་འང་ལྟ་
སྟོན་བྱས་པས་འབྲོག་པའི་སྐོར་ལ་མ་ཅུ་ཞེས་ཆོག་གས་བྱུང་།

སྤྱི་ལོ་ ༢༠༢༢ ལོར་ Maria Angelillo གིས་བརྩམས་པའི་<གནའ་བོའི་དཔལ་ཡོན་
ཀྱི་ཞོར་མཛོད་དང་ལོ་རྒྱུས་> ཞེས་པའི་པར་དེབ་ནང་ཨ་ཅུན་མི་རིགས་ཀྱི་གདོང་མའི་རིགས་རྒྱུད་
དང་། ཡོང་ཁུངས། ཁོང་ཚོས་རྒྱ་གར་གྱི་དཔལ་ཡོན་ལ་ལེགས་སྦྱོར་བྱས་པའི་སྤྱོད་གས་ཀྱི་ཁོ་ལོ་གཤམ་དག་
དཔར་དེབ་དེས་འོད་སྣང་གསལ་བར་བྱས་པས། ཐེངས་འདིར་ཨ་ཅུན་འབྲོག་པའི་ལོ་རྒྱུས་སྟོན་བསྐྱུས་
འདི་བཞིན་འབྲི་བྱས་པ་བྱུང་། མ་གཞི་ཨ་ཅུན་མི་རིགས་དང་། ཨ་ཅུན་འབྲོག་པའི་ལོ་རྒྱུས་ཀྱི་ཡིག་ཆ་ཞིག་

ཏུ་དགོན་པ་ཞིག་ཡིན་ཅུང་། སྒྲོན་སྒོང་དགེ་ས་གལ་ཆེ་འུ་མེ་མི་རིགས་དང་། མུ་མེ་མི་འབྲོག་པ་འུ་མེ་
མུ་མེ་གནད་དོན་ཐད་ལ་ཁ་སྒྲོན་བྱང་སྟེ། སྤྱི་ལོ་ ༢༠༢༢ ལོ་འུ་མེ་ ༡༢ པའི་ནང་ཐེངས་དང་པོ་ཟེན་ཟེས་
སུ་བཏབ་བྱུང་བ་བྱང་།

འདི་དེ་མེན་ཡིག་ནང་དང་ཐོག་སྒྲོག་ཟེན་ལས་དོ་རྩེ་དམ་པོ་དང་། མ་ཅུ་ཆེ་རིང་དབང་མུ་ལ་
གཉིས་ནས་བསྐྱར་ཞིང་། དེ་རྩེ་སྒྲོག་དགེ་བཤེས་དོ་རྩེ་ནས་སྐར་སྐྱར་བྱས། མཐར་སྒྲོག་སྒོང་དགེ་
ནས་བཅོས་བསྐྱེགས་སོང་བར་རྩེ་སུ་ཡི་རང་དང་། འདི་འུ་ལས་དོན་ཐད་མཉམ་ཞུགས་གནད་མི་ཆང་
མར་སྐྱེགས་རྩེ་ཆེ་ཞུ་དང་སྐྱེལ་ལེགས་སྒྲོན་གྱི་མཆོམས་སྐྱར་ཏེ།

འབྲི་བྱང་པ་ཟེན་ལས་སྐྱེན་བྱུང་གིས། ༢༠༢༢ ལོ་འུ་མེ་ ༡༢ ཆོས་ ༡༡ བཟང་པོར། །

Foreword

During my visit to Dirkung Kagyu Monasteries in Ladakh in the early 1980s, I was struck by the unique appearance, clothing, and dance styles of the Brokpas in the Aryan valley. This experience sparked my interest in their culture and history, and I have since made a concerted effort to meet and converse with Brokpas in their homes whenever possible. I also personally know Sonam Phuntsok, who taught in the Aryan valley for years and is knowledgeable about the Brokpas' culture, folk songs, and traditions. We had many conversations on this topic, furthering my understanding of the Brokpas.

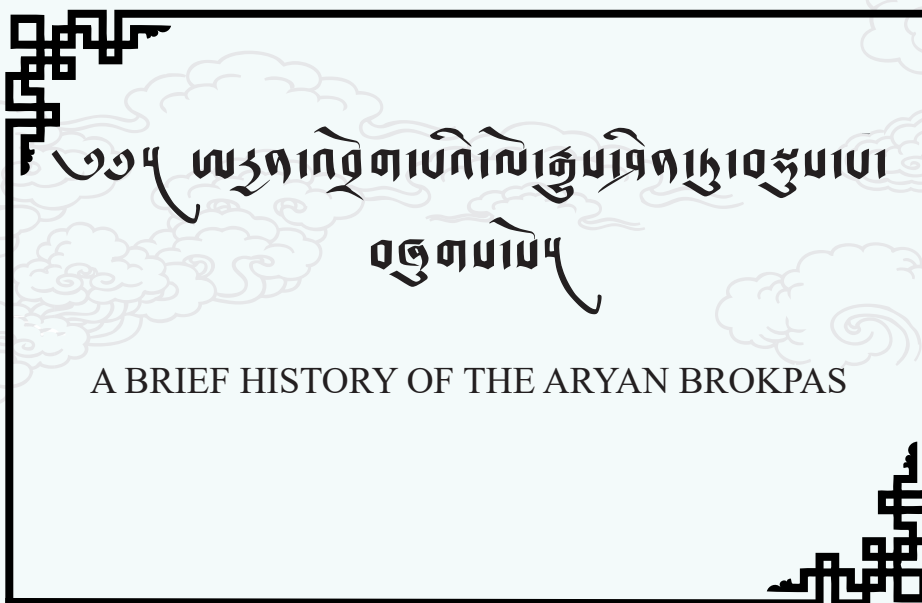
In 2022, I came across Maria Angelillo's *History and Treasures of an Ancient Civilization*, which shed light on the origins of the Aryan race and their contributions to India's civilization. This sparked my interest in writing a short history of the Aryan Brokpas, despite the sparse literature available on the topic. Dr. Song recommended several important works that deepened my knowledge of the Aryans and the Aryan Brokpas. I completed the first draft in December 11th, 2022. Dr. Trinlé Dorjé Dampo, Acharya Tséring Wangyel translated the draft into English. Dr. Tashi Dorje polished their translation. Then, Dr. Song thoroughly edited both the Tibetan and English versions.

དཀར་ཆག

འགོ་བརྗོད།

Foreword

སྤྱི་ཡོམ་ལ་བཏུ་བ།	3
Overview	4
ཨ་རུན་མི་རིགས་རྒྱ་གར་དུ་འབྱོར་བ།	7
Arrival of the Aryans in India.....	8
ཨ་རུན་མི་རིགས་ལ་དྲགས་གཤམ་སྐྱོགས་སུ་འབྱོར་བ།	11
Arrival of the Aryans in Lower Ladakh	12
ཆོ་པོ་(ཚུན་པོ་)སྤྱབ་ལྷ་འི་(སྤྱོ་ལོ་ན།)དུས་སྟོན།	20
Bonona: The Festival of the Grain Bearing Tip Deity	
(Chunpo Srubla).....	21
ཨ་རུན་འབྲོག་པ་ནང་བའི་ཆོས་སྒྲིབ་བཞུགས་བ།	25
The Introduction of Buddhism to the Brokpas	26
འབྲོག་པའི་མི་རིགས་དང་ཤེས་ཡོན།	31
The Brokpas' Native Language and Education	32
References	36

၁၁၂ ဟံ့ကလံ့တပင်္ဂလိတြပ်ဒါရဟ္မဝဠာပုဒ်
ဝဠာပုဒ်

A BRIEF HISTORY OF THE ARYAN BROKPAS

མཚོ་ནག་པོ་དང་། མཚོ་ཉ་ཉིའི་གཞུགས་ཀྱི་ས་ཁ།

གསུང་ན་ཨརུན་མི་རིགས་ཀྱིས་རྒྱ་གར་གྱི་དབལ་ཡོན་དར་རྒྱས་གཏོང་རྒྱུར་ལེགས་སྦྲེས་སྤུལ་དུ་བྱིན་
པ་སྤུལ་ཡོད་པ་གསུང་། ཨརུན་འབྲོག་པའི་ཚོ་པ་ཁག་ཅིག་ལ་དྲགས་ཁུལ་དུ་གཞིས་ཆགས་ཏེ། དེར་མི་
གངས་ ༤༥༠༠ ལྷོར་འཕེལ་ཡོད་པ་རེད།

ཨརུན་འབྲོག་པའི་ཡུལ་ཏ་རུ་གོང་འོག་ནས་འགོ་ཚུགས་། མདའ་དང་། བྱེ་མའམ་སིད། ལྷང་
སྒྲིངས། ལྷར་གོ་རོ། གདང་ཅིགས་ཀྱི་བར་དུ་ཡོད་པའི་ཨརུན་མི་རིགས་ནི། ཨརུན་གྱི་མི་རྒྱུད་མཐའ་མ་
དེ་ཡིན་པར་ངོས་འཛིན་བྱེད།

Overview

The Aryans originated on the plains between the Caspian Sea and the Black Sea at the intersection of Asia and Europe. The term Aryan is derived from the Sanskrit word “ārya,” which translates to “noble” or “distinguished.” In the beginning, the Aryans were nomadic groups that survived by herding. They arrived in the Indian subcontinent around 1800 BC and eventually transitioned from nomadic to an agricultural lifestyle around 1000 BC. Modern scholars reached consensus that the Aryans made significant contributions to the development of Indian civilization.

One subgroup of the Aryans, known as the “Brokpas,” settled in Ladakh.

གཤམ།]སོགས་བྱང་། ཡང་བཀའ་འགྱུར་དོ་མེ་བཀོད་བའི་རྒྱུད་ ༩༩] ལས། ༢། །རྒྱ་གར་སྐད་
དུ། སམ་ཏ་ཐ་ག་ཏ་ཅི་ཏ་རྒྱ་ན་གུ་ཅ་ཨ་ ཨ་རྒྱ་བྱ་ཏ་བཟླ་ཏ་རྒྱ། སི་རྒྱུ་ཡོ་ག་ཨྲ་ག་མ་ས་སྐ་ཇ་སམ་བི་དུ་སྐ་
ཏ་མ་རྒྱ་ཡུ་ན་ཨ་རྒྱེ་ས་མ་ཡ་རྒྱ་སྐ་བཟུ་ཡ་བི་བྱ་ཏ་རྒྱ་མ་སྐ་མྱི། [བྱ་ཞའི་སྐད་དུ། ཏོ་ན་བ་ན་རིལ་ཏིལ་བི་བྱ་
བི་ཏིལ་ཏི་ཏ་སིང་འུན་འུབ་ཏང་བང་རིལ་འུབ་བི་སྐ་བང་རི་ཞེ་ཏལ་བའི་མ་ཀྱང་ཀྱའི་དང་རོང་ཏི།] བོད་
སྐད་དུ། དེ་བཞིན་གཤམ་གས་བ་ཐམས་ཅད་ཀྱི་ཐུགས་གསང་བའི་ཡེ་ཤེས་དོན་གྱི་སྙིང་པོ་དོ་མེ་བཀོད་བའི་
རྒྱུད་རྣལ་འབྱོར་གྲུབ་བའི་འུང་ཀྱན་འདུས་རིག་བའི་མདོ་ཐེག་བ་ཆེན་པོ་མངོན་བར་རྟོགས་བ་ཆོས་ཀྱི་
རྣམ་གྲངས་རྣམ་པར་བཀོད་བ་ཞེས་བྱ་བའི་མདོ། །ཞེས་བྱ་བ་སོགས་བྱང་བ་ལས་བྱུ་ཤར་ཡི་གེ་ཡོད་བ་
དངོས་སུ་གསལ་ལོ། །

The Aryans' language Vedic Sanskrit is identified as the most archaic form of Sanskrit. It is a spoken language found in Rigveda, the earliest attested Sanskrit text which is believed to be composed by the Aryans. The Rigveda consists of 1028 hymns and is considered as one of the most important texts of the Hindu tradition. Although no consensus has reached regarding the composition date of Rigveda, philological and archaeological evidence suggests that the bulk of the text was composed between 1500BC to 1000BC.

The Aryan language is well-documented in the Kangyur (The Words

of the Buddha), known as brushalanguage, which includes texts such as the “Exceedingly Expanded BuddhāvatamsakaSūtra” found in Kangyur section Cha, and the “Vajra Arrayed Tantra” found in Kangyur section Dza. One of the Sutras translated from Aryan to Tibetan is the “SarvatathāgataCittajñānaguhyārthaGarbhavyūhaVajraTantraSiddhi YogāgamaSamājaSarvavidyāSūtraMahāyānāBhisamayadharmaParyāyaVyūhaNāmaSūtra.”

ཡུན་མི་དཀའ་བྱ་གར་དྲ་འབྱོར་བ།

མེ་རིལ་ཨན་ཊེ་ལི་ལོ་འི་ <གནའ་བོའི་དཔལ་ཡོན་དར་རྒྱས་གྱི་ལོ་རྒྱུས་> ལྟར་ན་ཨུན་མི་
 རིགས་ནི་སྤྱི་ལོའི་སྟོན་གྱི་ལོ་རྒྱུས་ ༡༠༠༠ ལྷན་སྤྱི་ལོ་གར་ལྷན་བྱང་དུ་གནས་གཞི་བཅས་ཤིང་། སྤྱི་ལོ་
 ༡༠༡༩ གྲུ་བོ་གེ་རི་ཆི་ David Reich གཙོ་བོར་གྱུར་པའི་འཛམ་གླིང་ཐོག་མཁས་དབང་ ༤༡ གྱིས་
 གྲུ་འཕེལ་རིགས་པ་ DNA བྱ་རྒྱུད་བརྟག་དཔྱད་བྱས་པ་ལས་དབང་རྟགས་བྱུང་དོན། ཨུན་མི་
 རིགས་ལོ་རྒྱུས་རྒྱུ་གར་དུ་གཞིས་ཆགས་པའི་དུས་ཚོད་ནི་སྤྱི་ལོ་སྟོན་གྱི་ལོ་ ༡༠༠༠ - ༡༥༠༠ ཡིན་
 པ་གཅིག་མཐུན་བྱུང་ཡོད།

དེ་སྐབས་ཨརུན་མི་རིགས་ཀྱིས་འབྲོག་ལས་གཙོ་གཉེར་བྱས་ཤིང་། ཕྱིས་སུ་རིམ་བཞིན་ཁིང་
ལས་འབལ་བ་ལ་བརྟེན་ནས་གཏན་སྡོད་གཞིས་ཆགས། དེ་ནི་ཕྱི་ལོ་སྔོན་གྱི་ལོ་ ༡༠༠༠ - ༥༠༠ ཡིན་

བ་བཤད། ཁོང་ཚོས་ཚོ་བ་ཁག་ནས་སྤྱི་ལོ་བ་འདེམས་ཐོན་གྱིས་འགོ་ཁྲིད་དེ་ས་གནས་ཁག་གི་ཚོ་དཔོན་
ཁག་དང་མཉམ་ལས་གྱིས་ཡུལ་སྤྱོད་བར་བྱས། ཁོང་ཚོས་འགྲོག་སྤྱོད་བ་དང་ཆབ་ཅིག་ ལྷགས་ཆས་
དང་། ཟངས་ཆས། ལྷག་བར་སྒྲ་རིལ་གྱི་འཁོར་ལོ་བཟོ་བའི་རིག་རྩལ་ཏེ་ཅང་སྟོན་ཐོན་ཅན་བྱུང་། དེ་ནས་
ཨ་ཏུན་མི་རིགས་ཚོ་རིམ་བཞིན་རྒྱ་གར་གྱི་ཚུ་མོ་གང་གའི་དཀྱིལ་དང་སྟོད་ཕྱོགས་སུ་རྒྱ་བསྐྱེད་བྱུང་།

Arrival of the Aryans in India

According to Maria Angelillo's *India: History and Treasurer of an Ancient Civilization*, the Aryans arrived in the India subcontinent around 1800 BC. They first settled in northwest India, then gradually moved to the alluvia plain between the Ganges and the Yamuna River. In 2018, a study analyzing ancient DNA found genetic evidence that supports Maria Angelillo's claim. Collaborating with 92 scholars around the world, geneticist David Reich discovered that the Aryans migrated from the Eurasian Steppe and arrived in northern India around 2000 BC to 1500BC.

During that time, the Aryans lived a nomadic lifestyle. Each tribe's male members elect a chief and follow his lead. Maria Angelillo pointed out that the Aryans also innovated spoked wheels and introduced this new technology to

India. Until 1000 BC, the Aryans gradually transitioned from nomadic to an agricultural lifestyle. Between 1000 and 500 BC, the Aryan settlements moved to the upper and middle Ganges Valley.

ཨུན་མི་རིགས་ནང་ཁུལ་གྱི་ཆོ་ཁག་དང་། དེ་མིན་མི་རིགས་གཞན་པའི་ཆོ་ཁག་པན་ཚུན་ཡང་
ཡང་འཐབ་འཁྲུགས་བྱེད་པ་ནི་ཡོངས་སུ་གྲགས་ཤིང་། གང་ལྟར་ཨུན་མི་རིགས་དེ་གཏན་སྡོད་མེད་
པའི་འབྲོག་པའི་འཆོ་བ་ནས་རིམ་བཞིན་གནས་གཞི་བཅས་པའི་འཆོ་བའི་ངོ་བོར་འགྱུར་བ་དང་། མི་རིལ་
ཨན་ཊེ་ལི་ལོ་ལོ་རྒྱས་ནང་། ལུང་ཁུག་གི་འཆོ་བའི་ནམ་བུ་ནས་གོང་སྤྱོད་ཀྱི་དཔལ་ཡོན་ཅན་དུ་འགྱུར་
ནས་ཁོང་ཆོའི་རྒྱས་སྟོབས་ལྷགས་ཅན་དུ་གྱུར་བ་དེས། སྤྱི་ལོ་སྟོན་གྱི་དུས་རབས་ 600 ལྷགས་སུ་
ཚུ་མོ་གཏམ་ཆུད་དུ་རྒྱ་བར་གྱི་གནའ་བོའི་རྒྱལ་ཁབ་ཁག་བཅུ་དྲུག་གསར་ཐོན་བྱུང་བ་དག་ཨུན་མི་
རིགས་ཀྱིས་སྡོམ་ཁྲིམ་དེ་བྱུང་བའི་སྐོར་འདི་ལྟར།

༡༽ ཨུན་མི་རིགས་ཨུ་ཁུ་ཞེས་པའི་སྐོར་ལ་ཇན་ཆོས་ལུགས་ཀྱི་ཤེར་ཕྱིན་གྱི་མདོ་ལས། ཨུ་
ནི་ཨུན་མི་རིགས་ཀྱི་ཆོ་པའི་རྒྱལ་ཁབ་གཅིག་རྒྱང་ག་ལའི་བྱང་སྟོགས་སུ་གནས་ཞེས་བྱུང་།

༢༽ ཨུན་ཀུ་རུའི་ཆོ་བ་ནི། ཨུན་མི་རིགས་ཀྱི་ནང་ནས་སྤྱོད་ཤོས་ཤིག་དང་། གལ་ཆེ་ཤོས་ཀྱི་ཆོ་བ་
ཆེན་པོ་ཞིག་ཡིན་པ་དེ་རིག་བྱེད་གཞུང་ལུགས་ཀྱི་དུས་རབས་དྲུག་མའི་ནང་དུ་བྱུང་། དེ་ནི་སྤྱི་ལོ་སྟོན་
གྱི་ལོ་ 1500-1000 བར་དུ་བྱུང་སྟེ། དུས་ཕྱིས་ཁོང་ཆོས་ཀུ་རུའི་རྒྱལ་ཁབ་ལ་དབང་སྐྱུར་བྱས་ཏེ། དེའི་

ཁྱབ་ཁོངས་ནི་དེང་སང་གི་རྒྱལ་ས་ལྷི་མི་དང་། ཏ་རི་ཡ་ནའི་མངའ་སྡེ། ཟུར་ཏ་སྒྲ་ཉི་ཤ་མངའ་སྡེའི་རྒྱབ་
རྒྱུད་ཚུད་ཡོད་པ་རེད།

༣ ་མཐ་ས་ཡན། ཡུན་གྱི་ཆོ་བ་གཞན་ཞིག་སྟེ། རིག་བྱེད་གཞུང་ལུགས་ཀྱི་དུས་རབས་སྟེ་
ལོ་སྟོན་གྱི་ལོ་ ༥༠༠ དུས་སུ་རྒྱ་གར་ཡུལ་དབུས་སུ་བྱུང་ལུགས་གསལ།

The Aryans were known for their frequent conflicts both amongst themselves and with other non-Aryan tribes. However, as they transitioned into a more settled way of life, as Maria Angelillo documents, urban civilization began to flourish, and their power expanded. This led to the emergence of sixteen Mahajanapadas along the Ganges around 600 BC, which are considered to be the earliest kingdoms of ancient India. Of these sixteen, three were clearly led by the Aryans:

1. Anga: According to the revered Jain text Prajnapanana Sutra, the Angas were one of the first Aryan ethnic groups. The Anga kingdom was located in northern Bengal (Allchin and Erdosy 1995).
2. Kuru: The Kuru tribe was one of the oldest and most prominent Aryan tribes, emerging in the middle Vedic period (1200-900 BC). They later went on to rule the Kuru kingdom, which encompassed

present-day Haryana, Delhi, and western Uttar Pradesh (Allchin and Erdosy 1995).

3. **Matsya:** Another Aryan tribe of Vedic India, the Matsya Kingdom was established around 700 BC in central India (Allchin and Erdosy 1995).

ཡུན་མི་རིགས་ལ་དཔལ་གཤམ་སྟོགས་སྤྱོད་ལྟོང་ལ།

མཐའ་མཐུག་ཏུ་ཨུན་ཚེ་པའི་ཡན་ལག་དེ་
ལ་དྲགས་གཤམ་ཕྱོགས་སུ་གཞིས་ཆགས་ཏེ་དང་བར་
དུ་འཆོ་ཕྱོད་བྱས་ཡོད། རྒྱ་གར་བས་ཁོང་ཚོར་རྟ་རད་
ཟེར་བ་དང་། ལ་དྲགས་བས་འབྲོག་བ་ཟེར་ཏེ། ཁོང་ཚོ་
ནི་ཨུན་མི་རིགས་ཀྱི་རྒྱུད་ཚར་མཐའ་མ་དེ་ཡིན་པར་
བརྗོད། ཁོང་ཚོ་དུས་ཚོད་ག་དུས་ལ་དྲགས་གཤམ་
ཕྱོགས་སུ་འཁྱོར་བ་དེས་གཏན་འཁེལ་པའི་དུས་ཚོས་
ཤིག་གསལ་ཁ་མ་བྱུང་མོད། འོན་ཀྱང་ཁོང་ཚོའི་སྤྱ་
གཞས་ནང་ཁོང་ཚོ་ནི་ཁྱ་རྒྱ་གྱི་ཡུལ་ནས་ཡོང་བ་

དང་། སྐད་ཡིག་ནི་མི་ན་རོ་ Brokskat ཞེས་པ་ཞི་ནུ་ Shina ཡུལ་སྐད་ཀྱི་ཁུངས་ཞིག་ཡིན་པ།
དེར་སྐབས་ཟུ་རྒྱ་དང་སྤལ་ཉིའི་ཡུལ་གྱི་སྐད་དེ་ཡིན། འདོད་ཚུལ་གཞན་ཞིག་ནི། རྟ་རད་པ་ཟུ་རྒྱ་གྱི་
ཡུལ་དུ་གཞིས་ཆགས་པའི་དུས་ཚོད་ནི། གླི་ལོ་སྔོན་གྱི་ལོ་ ༣༠༠-༢༠༠ བར་ཡིན་པ་བཤད་ཀྱང་། ཟུ་
རྒྱ་དང་སྤལ་ཉིའི་ཡུལ་ལ་རྟ་རད་ཟེར་བ་སྤལ་ཟེར་དང་། གང་ཟག་དེ་སྤལ་ཞིག་ལ་ངོས་འཛིན་དགོས་
པ་དེར་བར་དུ་གཅིག་གྱུར་ཅིག་གྱུར་མེད།

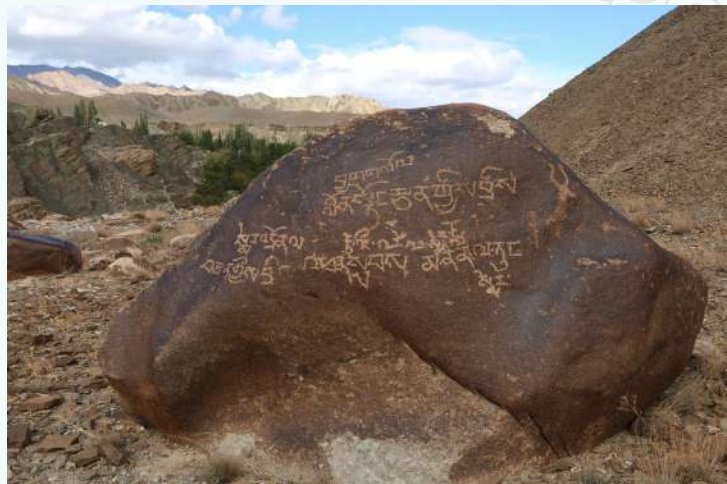
Arrival of the Aryans in Lower Ladakh

Eventually, a subgroup of the Aryans settled down in lower Ladakh and is still living there. Today, they are known as the Brokpas or Dard Aryans. They claim to be the last descendants of the Aryan race. It is unclear when this subgroup of Aryan race settled down in Ladakh. Their folklore claims that they came from Gilgit. In fact, the Brokpas' language Brokskat is a divergent variety of the Shina language spoken in Gilgit-Baltistan today. One theory claims that the Dards settled down in Gilgit around 300 or 200 BC (Francke 1999; Petech 1977). However, no consensus has reached regarding who the Dards are as no one in the Gilgit-Baltistan region use the name "Dard" to refer to themselves.

The Gilgit valley, situated in northern Pakistan and bordering with Baltistan to the east, is known as Brooshal in Urdu, the national language of Pakistan. In early 7th century, Bolor, which corresponds to today's Baltistan, was occupied by the Tibetans and was referred to as Balti (spelt as *sbalti* in Tibetan) by them. The defenders fled to the west and established Drusha (spelt as *bru sha* in Tibetan) in the region of Dardistan and Gilgit. During that time, the Chinese also had their eyes on the Gilgit-Baltistan region. In Chinese history, the Tibetan-occupied Balti was known as “Great Bolor (大勃律)”, while the defenders' Drusha was referred to as “Little Bolor (小勃律)”.

སྐར་རྡོའི་རྒྱལ་པོ་བོད་ཀྱིས་དབང་བསྐྱར་བྱེད་སྐབས་ལམ་ལ་དྲགས་བརྒྱད། ད་ལྟའི་ཨལ་ཕྱིའི་ས་ཆ་ནས་
སེང་གེ་གཙང་པོ་པར་བསྐྱོད་པའི་ཤིང་ཟམ་དོན་སའི་ཤུལ་ནས་སོང་། ཟུ་ཟམ་དེ་ནི་སྤལ་ཉིའི་ཡུལ་གྱི་གོང་
ཁྱེར་ཆེ་ཤོས་སྐར་རྡོ་རྒྱལ་ས་ནས་སྤྱི་ལོ་ ༣༩༣ གྱི་ཤར་སྟོའི་མཆོམས་སུ་གནས་ཤིང་ཟམ་ཤུལ་གཡས་
གཡོན་གྱི་ལམ་ཁའི་པ་བོང་ངོས་སུ་བོད་དམག་གི་སྟོང་དཔོན་ཁག་གི་མིང་ངེས་གསལ་བ་མ་ཟད། པ་བོང་
ཆེ་བ་ཞིག་གི་སྟེང་དུ་ “བྱ་གག་གི་ལོ་ལ་སྟོན་སྟོང་བཙན་གྱིས་བྲིས་” ཞེས་དབུ་མེད་ཡིག་གོ་ཞིག་བྲིས་
འདུག་པས། དེ་ལྟའི་སྟོང་བཙན་སྐམ་པོའི་སྟོན་པོ་མགར་སྟོང་བཙན་གྱི་མཆོན་བྲིས་སྟངས་ཏུང་ཉོང་ཡིག་
རྟིང་ནང་གི་འབྲི་ཚུལ་དང་མཚུངས་པ་མ་ཟད། PT1288 0039 ཟླ་ “བྱ་གག་གི་ལོ་ ༤༤༡ ལ། བཙན་
པོ་མེར་ཀ་ན་བཞུགས་ཤིང་། སྟོན་ཆེ་སྟོང་ཙན་འཁའི་ཡུལ་དུ་མཆིས་པ་ལོ་གཅིག་” ཅེས་བྲུང་།

དེ་རྗེས་དུས་རབས་གཅིག་སོང་ནས་བོད་ཀྱིས་འབྲུ་ཤིའི་རྒྱལ་ཁབ་དེ་དབང་སྐྱོར་བྱས་ཚུལ། ཏུང་
ཉོང་ཡིག་རྟིང་སྟེང་ཨང་གྲངས། J750,0232 ནང་འཁོད་དོན། “འབྲུག་གི་ལོ་ 740 ལ། བཙན་པོ་
པོ་བྲང་དབུ་རད་མཆོར་བྱ་སྟེའི་ངང་
མོ་སྤྱིང་ན་བཞུགས་ཉེ། རེ་བ་ཁྱི་
མ་ལོད་བྱ་ཞ་རྩེ་བག་མར་བཏང་།”
ཞེས་འཁོད་པས། རེ་བ་ཁྱི་མ་ལོད་
ནི། བོད་ཀྱི་བཙན་པོ་ཁྱི་རབས་
༣༩ པ་ཁྱི་ལྷེ་གཙུག་བཙན་ཁྱི་ལོ་
(༧༡༣-༧༥༥) གྱི་སྤྱིང་མོ་ཡིན།

On their way to capture Bolor, the Tibetans crossed the Indus River via a wooden bridge located in today's Ladakh village of Alchi, which is only 323 km southeast of Skardu, the largest city of Gilit-Baltistan. Even today, remains of the Tibetan military camp of King Songtsen Gampos' era can still be found there. Carved names of the great Tibetan minister Gar Tongtsen and generals who led this invasion are also visible on the boulders near this bridge. One of the carved scripts read, "Written by minister Tongtsen in the Bird year". The spelling is consistent with how it's written in *Old Tibetan Annals* found in *Dunhuang Manuscripts*. The *Old Tibetan Annals* also recorded what happened in that year, "In the Bird year (661), the emperor resided at Merke, and Chief Minister Gar Tongtsen traveled to Azha (PT1288 0039)."

A century later, in 740, under King Thride Tsukt-sen's era(reign: 712-755), the Tibetans eventually captured Little Bolor Dru-sha and married ThrideT-suktsen's younger sister to the king of Little Bolor. The *Old Tibetan Annals* clearly

documented this marriage, “In the Dragon year (740), the emperor resided at Ngangmoling in Tsarbu Na in summer. Jewa Thrimalo was sent as a bride to the Lord of Drusha. In winter, [the emperor] resided at Palace Drakmar. Zhang Thrinye Monzung died (J750, 0232).”

མཁས་དབང་བསོད་ནམས་ཕུན་ཚོགས་ཀྱིས། ཡུན་མཁུ་ཁྱ་ཀྱི་ཡུལ་ནས་ཕྱིར་བསྐྱོད་བྱེད་
དགོས་དོན་ནི། དེ་སྐབས་ཁྱ་ནག་དང་བོད་ཉིས་ཀྱི་དབང་སྐལ་ཉི་དང་། འབྲུ་ཤེའི་ཡུལ་དུ་དབང་ལྷགས་
འཐབ་ཚོད་ཀྱིས་དུས་མི་བདེ་བས་ཡིན་པར་བཤད། དེ་ཡང་ <འབྲོག་པའི་ལོ་རྒྱུས་མདོར་བསྡུས་> རང་
འཁོད་དོན། “སྤྱི་ལོ་ཉི་དུས་རབས་བདུན་པའི་མཇུག་ཏུ། བོད་དང་ཁྱ་ནག་གིས་ཟླེལ་ཟླེའི་བཙན་འཛུལ་
བྱེད་ལྷགས་མང་དུ་སོང་བས། ཟླེལ་ཟླེའི་རྒྱལ་ཁབ་ཉིན་བཞིན་ཉམས་གུས་སུ་གྱུར་པར་བརྟེན། རྒྱལ་
ཁབ་ལ་དགའ་ཞེན་ཚད་མེད་བྱེད་མཁན་ག་ལོ་དང་། མེ་ལོ། དུ་ལོ་སྤྱན་གསུམ་གྱིས་སྟེ་ཁྱིད་པའི་ཡུན་
མི་རིགས་བརྒྱ་ཕྱག་སྒོར་ཞིག་ཡུལ་གྱོལ་ཏེ། ལ་དྲགས་གཤམ་བྱོགས་མདའ་ལུང་པའི་ཕུ་རུ་འབྱོར་ནས་
གཞིས་ཆགས།”ཞེས་བྱུང་།

Scholar Sonam Phuntsok believed that the Aryans were driven out of Gilgit-Baltistan because of the power struggles between Tibet and China over Gilgit (i.e., Drusha the little Bolor). In *Ladakh Annals* he writes, “In the late

ཡང་ཨུན་མི་རིགས་ཐོག་མར་ལ་དྲགས་ཁུལ་དུ་གཞིས་མ་ཆགས་གོང་རི་དྲགས་རོན་ནས་
འཆོ་སྟོད་བྱས་ཤིང་། དེའི་སྐོར་ཁོ་བོ་ལོ་ངོ་སྐུལ་ཚུའི་གོང་དུ་འཕྱོག་ཡུལ་གདང་ཅིགས་ཀྱི་ས་ནིང་ཅེར་
གནས་སྟོད་བྱེད་མི། འཕྱོག་པའི་སྐུ་གར་ལ་མཁས་པ་ཆེ་རིང་འཕེལ་ཁང་མིང་དུ་སྐུལ་པ་ཟེར་བ་ལོ་ངོ་
བརྒྱ་ལྷག་བཞུལ་བ་མིག་ཡོང་བ་ཞིག་འདུག་པའི་སར་སོང་ནས། འཕྱོག་སྐད་མི་ན་རོན་པ་གི་སྐུ་ཆོག་
ནང་། “ཟླུལ་སིང་གང་ན་བཞུགས་ཡོད་དམ། ཟླུལ་སིང་གཡའ་མའི་ཁང་པར་བཞུགས་ཡོད། ཟླུལ་
སིང་གསོལ་བ་ཅི་འདོན་ནམ། ཟླུལ་སིང་སྐྱེན་གྱི་ཤ་དང་ཉུང་མ་གཙོ་ས་ནས་འདོན།”ཞེས་སོགས་ཀྱི་སྐུ་
ཆོག་ཤོག་སྟེ་གཅིག་ཡོད་པ་ལས་ཤེས།

17

He ate ibex's meat and turnip.....” During a trip to Darchik thirty years ago, I visited Tsering Pel, a blind elderly man who could memorize the lyrics of many Aryan folksongs. I personally heard him sing the lyrics.

ཨརྱན་མི་རིགས་ད་ལྟོ་འགན་ལུལ་ནི། ལ་དྲགས་གྱི་རྒྱལ་ས་སྤེན་སེང་གོ་གཙང་པོ་མཐུར་
འདེད་གྱིས་སྤྱི་ལེ་ ༡༦༠ km མཚམས་སྟུ། ལུལ་ལུང་ཏ་རུ་འུ་ས་ཆ་ནས་འགོ་བཙུག་སྟེ། བ་ཀི་སི་ཐན་
གྱི་ས་མཚམས་བར་དུ་ལུལ་ཆོ་ཆེ་རྒྱང་བཙུག་པེག་སྟེ། ཏ་རུ་གོང་འོག་གཉིས་དང་། ཟུར་རྩོ་འོ་
མདལ། གྲེ་མ། བལ་འཛེས། གདང་ཅིགས། ས་ནིད་ཅེ་སོགས་ལུལ་ཆེ་རྒྱང་ཁག་ལ་དྲགས་རུབ་ཕྱོགས་
རྒྱ་གར་གྱི་མངའ་ཁོངས་སུ་ཡོད། ས་ཆའི་མཐོ་ཆད་རྒྱ་མཚོའི་ངོས་ནས་སྤྱི་ཁྱི་ ༢༧༣༠ - ༣༠༠༠ m
བར་ཡིན།

Today, Aryan valley still exists in Ladakh. It locates 160 kilometers northwest of the capital of Ladakh-Leh and stretches along the downward-flow of Indus River from Hanu village to the Pakistan border. Aryan valley encompasses over ten villages, including Hanu Gongma, Hanu Yogma, Hanuthang, Dah, Biama, Garkon, Darchik, Simo, Chulichan, and Batalik, all of which are situated in the western region of Ladakh within Indian territory. The valley's altitude ranges from 2730-3000 meters above sea level.

བསོད་ནམས་ཤུན་ཆོག་གས་ཀྱི་འབྲོག་པའི་ལོ་རྒྱུས་མདོར་བསྡུས་ནང་ཨ་རུན་མི་
རིགས་ལ་དྲགས་ཁུལ་དུ་གཞིས་ཆགས་ཚུལ་སྒྲོར་ལ་”ཨར་ཡན་འབྲོག་པའི་སྤར་གྱི་སྤྱུ་ཆོག་
དང་། ཁ་རྒྱན་ལྟར་ན། ག་ལོའི་རྒྱད་ཆར་གྱིས་ཏ་རུའི་ལུང་པར་གཞིས་ཆགས་ཤིང་། ཏ་རུ་གོང་མར་
པ་དཔོན་ག་ལོ་པ་ཞེས་པའི་གྲོང་པ་ཞིག་ཀྱང་དེར་བར་དུ་གནས་ཡོད་པ་དང་། མེ་ལོའི་རྒྱད་པ་ཟླལ་
སིང་གིས་མདའ་འཕངས་སར་ད་ལྟའི་མདའ་ལུང་
པ་གཞིས་ཆགས། ལྷར་ལྟོ་རྩོའི་ཡུལ་ཡང་བཅུགས།
ལྷར་ལྟོ་པ་ཨ་ཕྱི་རྩོ་རི་མོ་དང་། དེའི་བུ་བདུན་གྱིས་
གདང་ཕྱིགས་བཅུགས། དུ་ལོའི་རྒྱད་པས་གཞོགས་
དང་། མ་གཞོས་ལ་ལུང་སིལ་མོ་བཅུགས། ཞེས་
བྱུང་།

In *Ladakh Annals* Sonam Phunt-
sok recounts how the Aryans settled in
the Aryan valley, “According to the
Aryan’s folklore, the descendants of
Galo settled in Hanu valley; Melo’s
descendent Ghil Sing shot an arrow to
determine where they would settle and

ཟླལ་སིང་གི་མདའ་འཕངས་པའི་གནས་སོ།

named the place ‘Dah’(because ‘da’ means arrow in Tibetan). The Melo branch therefore settled down in Dah and its neighboring village Garkon. Achi Horimo and her seven sons from Garkon built the village of Darchik, while descendants of Dulo built Ganokh and Simo.” Today in HanuGongma, there is still a senior leader whose name is “Galopa” (Kloos 2012).

ཆེ་པོ་(ཆུན་པོ་)སྐབ་ལྷའི་(བློ་ནོ་ན།)དུས་ལྷོན།

ཆུན་པོ་སྐབ་ལྷའི་དུས་ལྷོན་ཉིན་ཞག་ལྷ་བྱེད་
སྲོལ་ཡོད་པ་དེ་སྐར་མདའ་དང་། ཟར་གོ་རོ། བ་གི་སེ་
ཐན་ཡུལ་གསུམ་དུ་རེས་མོས་སུ་བྱེད་སྲོལ་ཡོད་པ་
ལྟར། ཞིབ་དབྱེད་པས། སྤྱི་ལོ་ ༡༩༣༣ ལོར་བ་གི་
སེ་ཐན་གྱི་གནས་སུ་འགོ་སྐབས་དེ་ཁུལ་དུ་ཆེ་པོ་སྐབ་
ལྷའི་དུས་ལྷོན་མི་བཅེ་བ་ཤེས། དེ་ལྟར་ཡང་དེང་སང་
བར་འབྲེག་ཡུལ་དུ་ཆུན་པོ་སྐབ་ལྷའི་དུས་ལྷོན་དེ་མདའ་
དང་། ཟར་གོ་རོ། གཉིས་རེས་མོས་སྐྱོར་ནས། བ་གི་སེ་
ཐན་གྱི་ཆོད་དེ་ལོ་གཅིག་སྟོང་པར་འཛོག་པར་བྱེད།

ཆུན་པོ་སྤྱབ་ལྷ་ཞེས་པ་འབྲོག་ཡུལ་དུ་སྤྱི་ཟླ་ ༡༠ ཚེས་ཤར་ལ་འབྲོག་ཡུལ་དུ་ལོ་ཐོག་ཐངས་གཉིས་པ་
 ཅི་ཆེ་ Millet སྟེ་མ་གཡུར་དུ་བ་བའི་དུས་སྟེ་མའི་ཆུན་བྱ་དག་བཅོས་ནས་ལོ་སྤྱད་ལྷ་ལ་མཆོད་
 པའི་དུས་སྟོན་ཏེ། དེ་ནི་བོད་དང་ཉི་མ་ལ་ཡའི་ས་ཁུལ་དུ་འང་སྟོན་ཐོགས་བར་རན་ཁར་འོང་སྟོར་བྱས་
 བས། ཞིང་ཁའི་སྟེ་མའི་སྤྱད་བསྤྱད་དེ་ཡུལ་ལྷ་མཆོད་པ་དང་། ཁང་པའི་ཀ་བ་ལ་བཏགས་ནས་བྱིས་ལྷ་
 མཆོད་པ། ཉ་རྒྱགས་བྱས་ནས་སྟོ་སྟེད་གཏོང་བའི་དུས་ཆེན་དང་འབྲུག་པ་ཞིག་ཡིན། བསོད་ནམས་སྤྱན་
 ཆོགས་ཀྱི་ <ལ་དྲགས་རྒྱལ་རབས་> ནང་། མེ་ལོའི་བྱ་སྟེ་ལ་སིང་མདའི་འབྲོག་ཏུ་འདས་ཐོང་སོང་བར་
 དན་གསེའི་ཆེད། ཆུན་པོ་སྤྱབ་ལྷ་འི་དུས་སྟོན་འགོ་འཛུགས་བྱས། ཞེས་བྱུང་།

The Bonona festival is an annual 5-day celebration held in the Aryan valley. As per traditional customs, Dah, Garkon and Ganokh (in Pakistan) were expected to take turns in hosting the Bonona festival. However, in 1933, an investigation revealed that Brokpas in Ganokh no longer celebrate Bonona. As a result, Dah and Garkon have since been taking turns hosting the festival every alternate year, with a gap year where no celebration takes place.

The Bonona festival is an occasion for the Brokpas to express gratitude to their crop deity *Srubla*, which translates to the deity of grain-bearing tip. They seek blessings for bountiful crops and prosperity in their community. As the millet harvest season approaches in October, the Brokpas come together to gather the very first portion of millets, which they then offer to the village deity. Additionally, they bind a bunch of millets to the pillars of their homes as an offering to the household deity. Harvest festivals akin to the Bonona festival are celebrated across Tibet and Himalayan regions. In *Ladakh Annals* So-

nam Phuntsok traces the origin of Bonona to the memorization of Ghil Sing, “Ghil Sing, the son of Melo, died in Dah. The *Chunpo Srubla* festival was initiated to memorize him.”

ཨུན་འབྲོག་པའི་སྐབས་མཆོད་ཚུལ་དེ་ཉིན་དང་
པོར་ཞོགས་པ་སྤེལ་ནས་མདའ་དང་། ཟར་ལྗོ་ལོ་གཉིས་ཀྱི་
ལྷ་བདག་གཉིས་ནས་ལྷ་ཆས་དཀར་པོ་དང་། ལ་ཐོད་དཀར་
པོ་མགོ་ལ་བཅིངས་ནས་ཡོང་། ལྷ་ཉ་ཟེར་སའི་གནས་སུ་
སོང་ནས་ལྷ་བདག་གིས་ར་བསད་དེ་དམར་མཆོད་བྱེད།
མི་མང་ནས་པོགས་དཀར་ཅེས་དང་། ལྷ་རྩ་དང་བཅས་

མ་དེ་ཏ་ཞེས་པའི་གནས་ནས་ལྷང་རྩ་བར་དུ་པེབས་བསྐྱེད་ཞུས་ནས་ཚུན་པོ་སྐྱབ་ལྷའི་དུས་སྟོན་འགོ་འཇུག་
བྱེད།

In the early morning of the first day of the Bonona festival, two Lhabas, adorned in white head wraps and clothing, arrive from Dah and Garkon. Lhaba refers to a person who can act as a medium for deity spirits and become possessed by them. The Lhabas proceed to sacrifice a goat at the designated “*duhiya*” location. The Brokpas welcome the Lhabas with a grand reception. Men carry containers for smoke offering, while women hold wine vessels in their hands. This joyous reception marks the commencement of the Bonona festival.

དགའ་སྟོན་ཉིན་ལྷའི་རིང་སྐྱ་གནས་མི་འབྲ་བ་ཉེར་གཅིག་གཏོང་རྒྱ་ཡོད་དེ། ལྷ་བཅོལ་པའི་སྐྱ་
གསུམ་དང་། ཚོང་པའི་སྐྱ་བདུན། ར་རྩིའི་སྐྱ་ལྔ། ལིངས་པའི་སྐྱ་ལྔ། ལྷ་བསྐྱལ་བའི་སྐྱ་གཅིག་བཅས་ཉེར་
གཅིག་པོ། སྒྲེགས་པའི་ཉམས་འགྱུར་དང་ལྷན་པས་ལེན་པར་བྱེད། ཉིན་ལྷའི་རིང་ལྷ་དང་མི་ནམས་
མཉམ་འཛོམས་བྱེད་པའི་དགའ་སྟོན་བྱེད་དེ། ཟེར་ཚུལ་ལ་དེའི་རིང་ལ་བྱ་དང་བྱ་མོ་སྐྱ་ཞིག་ལ་སེམས་
ཤོར་ན། རང་དགར་པའི་ཚུན་དགའ་པོ་བྱེད་སྟོལ་ཡོད་པ་དང་། ཉིན་མཐའ་མ་དགའ་སྟོན་མཇུག་སྒྲིལ་ཉིན་

ཞུ་ཕུད་དེ་གོས་རྩིང་རྩལ་གྱོན། ལྷ་དང་ཁ་བཤམ་བས། སེམས་སྤྱད་གི་རྣམ་བས་ལྷ་བསྐྱལ་བའི་སྤྱ་ལེན་བར་
བྱེད་དོ།

“During the Bonona festival, a total of twenty-one songs and dances are performed over the course of five days. These songs are categorized into different themes, including three songs for calling upon the deity, seven songs about traders, five songs about goat herding, five songs about hunting, and one farewell song to bid farewell to the deity. During these five days, it is believed that the deity and humans unite as one with great joy.” It is said that men and women can openly express their feelings to the ones they love during this festive occasion. On the concluding day, locals wear tattered clothes and remove their hats as they sing a melancholic song to sadly say goodbye to the deity.

ལོ་ངོ་སྤུམ་བཅུ་འཛི་སྟོན་དུ་ཁོ་ལོ་འབྲོག་ཡུལ་གདང་རྩིགས་ལུང་བར་འབྲོ་དུས། ཁྱོད་ཆོ་འཛི་ག་ཤམ་
འག་སེང་གེ་གཅང་པོ་འཛི་ཤར་འབྲམ་གྱི་ཁྱོད་བ་ཁེར་རྒྱང་ཞིག་འདུག་བར་གདན་ཞུ་བྱས་ཤིང་། ཁྱོད་བ་
དེའི་པ་ཀན་གྱིས་གསང་གཏམ་ལྟ་བུར་ཁོ་པའི་སྟོད་རོགས་ནི་ལྟ་ཡུལ་ནས་འོང་བའི་བྱ་མོ་ཞིག་ཡིན། ལོ་
ཁ་ཤས་ནས་བོར་བསྐྱབས་སོང་ནས་མེད་བར་བྱས་སོང་ཞེས་ནང་གཏམ་ལྟ་བུར་བཤད་བྱུང་བས། ཁོང་
ཆོ་ནི་ལྷ་དང་ཐད་ཀར་འབྲེལ་བ་ཡོད་པར་ཡིད་ཆེས་དང་། ཅི་བྱེད་ལྷ་ལ་སྐྱབས་བཅོལ་སྟོལ་འདུག

The Brokpas believe that they have a direct connection with the divine deities, hence seeking protection from them in all their endeavors. Thirty-year ago, During my visit to Darchik, I was invited to a single house located on the eastern side of Darchik, at the base of the Indus River. The head of that household confided in me: “My wife descended from heaven, but few years ago, she disappeared.” This account exemplifies the Brokpas’ faith in their direct connection with the deities.

ཡུན་འདྲིལ་པ་ནང་པའི་ཚེས་མོད་བཟླས་པ།

ནང་པའི་ཆོས་སྒོ་ཐོག་མར་ཨུན་འཕྲོག་པའི་ཡུལ་དུ་སླེབས་སྐབས། ཁོང་ཆོ་ནི་གདོད་མའི་
 ཆོས་ཡུག་ས་ཏེ། སྒོག་ཆགས་དང་། རྒྱུ་དངོས། རི་བྲག་དང་། མཆོ་སོགས་ལ་སྤྲོད་པར་ཡིད་ཆེས་
 གྱིས་སྤྲ་མཆོད་ཅིང་། བརྗོད་ཐོན་དང་འདྲ་བའི་ཆོས་ཡུག་ས་ཤིག་གཏིང་ཚུགས་ཡོད་པ་ཡིན། མཁས་
 དབང་བསོད་ནམས་ཡུན་ཆོག་ས་ཀྱི་ལོ་རྒྱུས་ནང་། ཨུན་མི་རིགས་ཐོག་མར་ལ་དྲགས་སྤྱལ་དུ་འབྱོར་
 སྐབས། ཟླ་ལྔ་ཉེ་ལྷ་མོ་ལྷ་མ་སྤིང་བདུན་མཉམ་དུ་བསྐྱོད་པར་ཡུལ་ལྷར་བསྐྱེན། དེ་དག་ནི་གཅེན་མོ་ཁྱ་
 པ་མཁར་ཅེ་བྲག་ནང་རྡོ་མོ་དང་། ཏེ་ཤུག་གི་ཤུག་པ་རྡོ་མོ། རྒྱུད་རིང་གི་ཏང་ལ་རྡོ་མོ། འདོམ་མཁར་གོང་
 མར་གཡག་ར་རྡོ་མོ། ལྷག་མ་གཅིག་ལ་ཡུར་བེད་རྡོ་མོ་དང་། ཏུག་ནིས་རྡོ་མོ། ཐོ་དཀར་རྡོ་མོ་བཅས་

ཡིན་པ་བཤད་ཡོད། སྤལ་ཉིད་ཡུལ་བར་དེང་བར་དུ་འབྲོག་པའི་ཆོས་ཀྱི་བྱེ་སྒོ་མ་ཉམས་པར་གནས་
ཡོད། ཅེས་འཁོད་འདུག་པས། ཁོང་ཆོད་སྟོན་མའི་ཆོས་ལུགས་ནི་སྟང་དུ་ལྷ་གསོལ་ཞིང་། བར་དུ་བཅན་
གསོལ། འོག་དུ་སྐྱ་གསོལ་བར་བྱེད་པ་སོགས་སྟེ་དངོས་མཐའ་དག་ལ་སྒྲ་ཡོད་ལ་དང་། དེ་དག་གསོལ་
བར་བྱེད་པ་ནི་འཇམ་གླིང་སྟང་གི་གནའ་བོའི་མཆོད་སྟོལ་བརྗོད་བོན་དང་འབྲ་བ་ཡིན།

The Introduction of Buddhism to the Brokpas

Prior to the arrival of Buddhism in the Aryan valley, the Brokpas followed indigenous Bon religion, which is deeply rooted in shamanistic and animistic beliefs. According to these beliefs, everything - whether it is an object, a place, or a living creature - possesses its own distinct spirit. The Brokpas would offer supplications to deities in the heaven, pray to powerful spirits residing in rocks and trees, and worship the nāga spirits that reside in the underworld.

Sonam Phuntsok recounts how protective spirits accompanied the Aryans as they migrated from Gilgit to Ladakh in *Ladakh Annals*. “The seven heavenly sisters,” he writes, “arrived in Ladakh alongside the Aryans. They settled in seven different villages and became the patron deities of each one.

The eldest sister, Draknang Jomo, settled in Khaltse; Shukpa Jomo in Hemis-Shukpachan; Hangla Jomo in Skingdiyang; Yakra Jomo in upper Damkhar; Urbi Jomo in Takmachik; Hagnis Jomo in Hagnis; and Phokar Jomo in Phokar. Even today, the Brokpas - who live in the Aryan valley all the way up to Baltistan - continue to engage in similar spiritual practices.”

མཁས་དབང་བསོད་ནམས་ཕུན་ཚོགས་ཀྱི་ <འབྲོག་པའི་ལོ་རྒྱུས་མདོར་བསྡུས་> བློ་འཁོར་
དོན། སྤྱི་ལོ་ ༡༧༧༩ ཙམ་ལ་ཁུ་བྱ་དང་། སྤྱི་ཉི་(སྤྱི་ཉེ་)ཕྱོགས་ནས་ཨ་རོ་ཁྱ་མ་དང་། ཉེ་མེ་ཁྱ་མ། ཁྱ་མ་
རོ་མ་པོ་གསུམ་མདའ་ལ་ནང་ཆོས་སྤེལ་ཏེ། ལྷ་ཁང་བཞེངས་ནས་ནང་རྟེན་དུ་རྒྱལ་བ་བྱམས་བ་དང་། ཨ་
ཉི་ཤེས་འབྲས་སྐྱུ་བཞེངས། ཤིང་མཁན་ཨ་ཡི་སེང་གེ་དང་། ཅིགས་དཔོན་སེང་དཀར་མོན་སྤྱིད་ཨ་ཡི་ཡིན།
སྤྱི་ལོ་ ༡༨༥༣ ལོར་སྐྱུ་ར་པོ་ཅན་ནས་མེ་མེ་བསམ་འཕེལ་ཕེབས་ནས་ཉ་རུ་ནས་གདང་ཅིགས་བར་དུ་ལྷ་
ཁང་བཞེངས་ནས་ནང་ཆོས་སྤེལ། སྐབས་ཐེ་ཉོགས་ལྷན་སྐྱུ་ཐོག་གོང་མ་དཀོན་མཆོག་བསྟན་འཛིན་རིན་
པོ་ཆེ་ནས་གཡུང་རྒྱུད་དཔོན་ནས་ལྷ་ཁང་ཁག་ལ་དཀོན་གཉེར་བསྐྱེད་ནས་བཟུང་འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་
ཀྱི་ཆོས་སྤེར་གྱུར།

According to Sonam Phuntsok, in 1779, Lama Aro, Lama Téné, and Lama Rompo travelled to Dahfrom Baltistan and converted few villagers into Buddhism. They established a Buddhist temple and commissioned the creation

of statues of Buddha Maitreya and Atisha. The construction of the temple and statues was completed with the assistance of Ali Senggé, a skilled carpenter and Sengkar Mönkyi, an experienced builder.

In 1853, Senior monk Sampel from Skurbuchan village built a temple for each village from Hanu to Darchik. This effort played a significant role in the spread of Buddhism throughout the Aryan valley. To ensure these temples were well-maintained, His Eminence Konchok Tenzin Rinpoche, the previous incarnation of Kyabje Togdan Rinpoche, sent monks from Lamayuru Monastery to oversee them. As a result of these efforts, the Brokpas in the Aryan valley began to adopt the Drikung Kagyus school of Buddhism.

༡༩༥༥ ལོའི་ལྷོ་ ༩ བའི་ནང་། བོད་ནས་འབྲི་གུང་པ་སྐྱབས་མགོན་ཆོས་གྱི་སྐྱེང་བ་ལ་དྲགས་སུ་
ཞབས་སོར་འཁོད་སྐབས། ལ་དྲགས་ཆོས་ཇི་ཉོགས་ལྡན་རིན་པོ་ཆེ་དང་ར་ཆོ་ལྡན་དུ། འབྲི་གུ་ལུ་ལ་ཁུ་
དུ་བསྐྱོད། དེ་སྐབས་ཁོང་ཆོས་ཆོས་རྩ་བ་གསར་བ་གསར་གཏོག་གི་བྱེད་པ་སོགས་ཟབ་རྒྱས་གྱིས་ཐེབས་
བསུ་སྟེ་ལེན་ཁུས་ཏེ་ཆོས་འབྲེལ་བྱས།

In August 1985, His Holiness Drikung Kyabgön Chokyi Nangwa paid a visit to Ladakh from Tibet. Together with myself and His Eminence Kyabje Togden Rinpoche, we visited the Aryan valley and were warmly welcomed

with a grand reception followed by the playing of newly made spiritual drums. We also gave teachings to the Brokpas.

མ་གཞི་ཨུན་འབྲོག་པའི་ཡུལ་ལུང་སོ་སོར་ལྷ་ཁང་རེ་ཡོད་ཀྱང་། གཏན་སྡོད་གྱི་བསྐོ་གཉེར་
མེད་པ་དང་། ཡུལ་གྱི་ཉི་དཀོར་དག་ནི་ཡུལ་སྤྱི་ལ་བགོས་སྟོན་ཡོད་པས། དགོན་པའི་ཞིག་གསོ་བྱེད་
པའི་མཐུན་རྐྱེན་མེད་པ་སོགས་ཀྱིས། ཡུལ་མི་མཉམ་དུ་ཆོག་གས་འདུ་ཆོག་གས་ནས་ད་ཕྱིན་ནས་ཉི་དཀོར་
གྱི་ཆ་གསུམ་ལས། ཆ་གཅིག་བསྐོ་གཉེར་ལྷ་ཁང་སྟོན་རྒྱ་དང་། ཆ་གཅིག་དགོན་པའི་ཉམས་གསོར་
བཞག་རྒྱ། ཆ་གཅིག་ཡུལ་སྤྱི་ལ་བཞག་རྒྱའི་ཐག་གཅོད་བྱུང་།

During our visit, we observed that although each village in the Aryan valley had its own temple, most of the temples did not even have one resident monk. This was insufficient to meet the demands of the villagers for rituals and prayers, and the monks were struggling to receive consistent provisions, making it difficult for them to remain in their villages. To address this issue, we advised that offerings received from deceased villagers be divided into three portions: one third to be offered to the resident monk, one third to be reserved for temple renovations, and one third to be saved for the community.

བྱ་ཐབས་འདི་ཕན་རུ་ས་ལྡན་པ་བྱུང་སྟེ། དགོ་འདུན་གྱི་ཞལ་གངས་འཕེལ་བ་དང་། དགོན་པ་ཞིག་གསོ་དང་བྱེད་སྒོ་དར་འཕེལ་བྱུང་། ༡༩༩༥ ལོར་ལ་དྲགས་གཡུང་རྒྱུད་མཐར་པ་སྤིང་དགོན་དང་། ཕྱི་དབང་བཀྲིས་ཆོས་རྫོང་དགོན་གྱི་སློབ་གྲྭ། ཇེ་བཞིན་འབྲི་གུང་གྲེས་ཀྱི་གདན་ས་བྱང་ཆུབ་སྤིང་དང་། བལ་ཡུལ་རིན་ཆེན་དཔལ་རི་སོགས་སུ་སློབ་གཉེར་བྱས་དང་བྱེད་བཞིན་པར་དེང་ཨུན་འབྲོག་པའི་དགོ་འདུན་ཞལ་གངས་ལྡ་བཙུ་སྒྲོར་ཡོད་པ་དང་། ཕྱིས་སུ་འབྲོག་ཡུལ་དུ་འབྲི་གུང་བཀའ་བརྒྱུད་འཕགས་ཡུལ་དགོ་འདུན་ལྡན་ཆོགས་ལ་དྲགས་ཞེས་པའི་ཐེབ་ཅ་ལྡན་ཁང་ཆུགས།

This strategy proved to be successful, as it led to an increase in both the number of monks in the temples and their activities. Now, more than fifty Brokpa monks are studying or working in several monasteries, including Lamayuru monastery and Phyang monastery in Ladakh, as well as Jangchubling in Dehra Dun and Rinchen Palri Monastery in Nepal. Later, the Brokpa Monks established Drikung Kagyu Aryan Sangh Community.

ལོ་ལྟས་གོང་དུ་འབྲི་གུང་སྤྱ་བའ་ནས་འབྲོག་ཡུལ་ལྡན་སྤིངས་སུ་ནམ་རྒྱལ་སྟོང་མཆོད་ལོ་ལྟར་ཆུགས་རྒྱུའི་སྟོན་ཅ་བཙུགས། ༢༠༢༣ ལོ་ནས་བཟུང་ལོ་གསུམ་རིང་མགར་གནས་རོལ་རིན་པོ་ཆེ་ནས་ནམ་རྒྱལ་སྟོང་མཆོད་གཏོང་སྒོ་གཏང་བསྐྱལ་རྒྱུ་དང་། ནམ་རྒྱལ་སྟོང་མཆོད་ཀྱི་དཀྱིལ་འཁོར་གྱི་མཆོད་

པའི་ཡོ་བྲང་ཆ་ཚང་བ་སྤྲས་དག་གོ་སྤྲིགས་གནང་མཛད། དེ་ཕྱིན་ནས་སྤྲས་མཐུན་དེ་འབྲི་གྲང་སྒྲ་བྲང་ནས་
ནས་རྒྱལ་སྤྲོང་མཆོད་ཀྱི་སྤྲོན་སྤྲོ་ཆད་མེད་གནང་དགོས་གཏན་འབེབས་བྲས་ཡོད།

A few years ago, Drikung Labrang began sponsoring an annual thousand offering to Uṣṇīṣavijayā in the village of Dah, with the goal of supporting the practice of Buddhism in the Aryan valley. Starting in 2023, His Eminence Gar Namrol Rinpoche will sponsor the annual thousand offering to Uṣṇīṣavijayā for three consecutive years. In addition to covering the expenses for food and drinks for all participants during the three-day puja period, he will also donate the complete set of all necessary ritual instruments. Following the three-year period, Drikung Labrang will resume its sponsorship of the annual thousand offering to Uṣṇīṣavijayā in the Aryan valley.

འབྲོག་པའི་མི་རིགས་དང་ཞེས་ཡོན།

དེང་བར་དུ་འང་འབྲོག་པ་པལ་ཆེ་བས་འབྲོག་ཡུལ་དུ་འབྲོག་སྐད་བེད་སྤྱོད་བྱེད་བཞིན་ཡོད། སྐད་
ཡིག་དེ་ནི། མི་ན་རོ་ Brokskat ཞེས་པ་ཞི་རྒྱ་ Shina ཡུལ་སྐད་ཀྱི་ཁུངས་ཞིག་ཡིན་པ་དེང་སྐབས་
ཟུ་རྒྱན་དང་སྤལ་ཉིའི་ཡུལ་སྐད་དེ་ཡིན། དེ་ལྟར་ཡང་ཉ་རུ་གོང་འོག་གཅིག་བྲས་དེང་ལ་དྲགས་ཀྱི་སྐད་

མ་གཏོགས་འབྲོག་སྐད་བེད་སྤྱོད་མི་བྱེད། དེའི་རྒྱ་མཚན་ནི། ཕྱི་རྒྱལ་བ་ Stephan Kloo གྱི་ <ལ་
དུགས་མདའ་ཉ་རྒྱའི་ནང་པ་རྩ་ར་ཡི་ངག་རྒྱན་ལོ་རྒྱས་དབྱེད་ཡིག་> ཞེས་པའི་ནང་ལ་དུགས་རྒྱལ་པོ་ཆེ་
དབང་ནམ་རྒྱལ་གྱི་དུས་སུ་ཉ་རྒྱ་ཆེ་བཞག་གཡོག་ཏུ་བཀོལ་བར་ཁོང་ཆོས་འགོག་གྲོལ་བྲག་པོ་བྱས་འབྲས་
སུ། རྒྱལ་པོ་ཁྲལ་དང་བཞག་གཡོག་རྒྱགས་མི་དགོས་པ་ཕྱག་ཡངས་བྱང་ཡང་། ཉེས་ཆད་གྱི་ཚུལ་དུ་ཉ་རྒྱ་
པ་ཆེ་འབྲོག་སྐད་བེད་སྤྱོད་བྱེད་མི་ཆོག་པའི་ཁྲིམས་བཅད། ཅེས་འཁོད།

The Brokpas' Native Language and Education

Even nowadays, most of the Brokpas in the Aryan valley continue to speak their native language Brokskat, which is a divergent variety of the Shina language. However, there is one exception: Brokpas in the Hanu village only speak Ladakhi. According to Stephan Kloos' essay *Legends from Dha-Hanu: Oral Histories of the Buddhist Dards in Ladakh*, this is because the Brokpas in Hanu were forced to stop speaking their own language and switch to Ladakhi by king Tsewang Namgyal because they resisted the king's demand for forced labor. With the Hanupa's staunch resistance, they were exempted from taxes and forced labor but lost their right to speak their native language.

༡༩༩༠ བད་དུ་གྲེ་མ་ལྟན་སྤངས་སུ་གཞུང་ནས་བདེ་སྤྱིད་སློབ་འཁྱེད་གི་སློབ་གྲྭ་ཉལ་ཁང་དང་
 བཅས་པ་གསར་བཅོའི་སྐབས། སུད་གཞི་བོད་ཀྱི་སློབ་གྲྭ་དང་ཤེས་ཡོན་ཆོགས་སྡེ་ནས་གཏན་སྤྱིད་སློབ་
 གྲྭ་སྤྱིད་གནས་དང་འཛིན་གྲྭ་ཆོད་ལྟན་གསར་རྒྱ་གྲེད་པའི་རོགས་དངུལ་གནང་བ་དང་། སུད་སི་འབྲི་
 གྲུང་གི་སློབ་མ་རྩ་མན་དགོན་མཆོག་ནོར་བུ་ནས་ཀྱང་དེའི་འཇུག་སྤྱོད་བྱས་པས། དེས་སློབ་སྦྱོང་དག་
 ཉིན་ལྟར་ཐག་རིང་ནས་ཡོང་དགོས་པའི་དཀའ་ངལ་དག་སེལ་སྟེ་བ་བྱང་། ཁོ་བོས་བསྐྱལ་མ་བྱས་པ་
 བཞིན་ ༡༩༩༩ ལོར་ཨ་ཅཱན་ཡུལ་པའི་བདེ་དོན་ཐེབ་ཅེ་སྟན་ཁང་གསར་འཇུགས་བྱས། དེ་རྗེས་འབྲི་གྲུང་
 བཀའ་བརྒྱུད་ཨ་ཅཱན་དགེ་འདུན་ལྟན་ཆོགས་བཅུགས། དེ་རྗེས་ཨ་ཅཱན་གྲྭ་བྱར་ཆོགས་པ་ཡུ་ཤི་ལ་དྲགས་
 All Aryan dazoor association UT Ladakh ཞེས་པ་དགེ་འདུན་གྱི་ཐེབ་ཅེ་སྟན་ཁང་
 བཅུགས་པ་བཅས་ཀྱིས་ཨ་ཅཱན་འབྲོག་པའི་ལོ་རྒྱུས་ཤིན་ཏུ་བསྐྱས་པ་ཞེས་པ།

33

was subsequently followed by the establishment of schools in all other villages. Remarkably, even a village with only three households has its own primary school today.

In the 1990s, the Swedish Tibetan Society for School and Culture, along with Mr. Human Konchok Norbu, a follower of Drikung Kagyu, supported the remodeling of the Droc Yul Lhéding Dekyi Middle School for Brokpas as well as the construction of new dormitories for students who live far away. In line with my suggestion, the Brokpas established the Aryan Welfare Society in 1998 to promote the welfare of the Brokpas in the Aryan valley. Former monks came together to form the All Aryan Dazoor Association UT Ladakh with the same goal in mind.

ཕྱི་རྒྱལ་བ་འབྲི་གྲང་པའི་མཆན་གྱིས་བྱིན་གྱི་བརྒྱབ་སྐྱོར་པ། དཀོན་མཆོག་བསྟན་འཛིན་གྱི་
བཟང་མེན་ལས་སྟོན་གྲུབ་གྱིས། སྤྱི་ལོ་ ༡༩༩༩ ལོའི་སྤྱི་ཟླ་ ༡༡ ལོའི་ཚེས་ ༡༡ ལེགས་པར་གྲུབ་པས་
དགེ་བར་གྱུར་ཅིག་གྱ། ॥

A Brief History of the Aryan Brokpas was completed on December 11th 2022 by Konchok Tenzin Kunzang Tinle Lhundup, the one blessed with the name of “Gyalwa Drikungpa”.

References

Angelillo, Maria. *India: History and Treasurer of an Ancient Civilization*. White Star Publishers, 2013

Allchin, Frank Raymond, and Erdosy, George. *The Archaeology of Early Historic South Asia: The Emergence of Cities and States*. Cambridge University Press, 1995.

Francke, A.H. *A History of Western Tibet*. Pilgrims Book House, 1999.

H.H. The Drikung Kyabgon Chetsang. *A History of the Tibetan Empire: Drawn from the Dunhuang Manuscripts*. Songtsen Library, 2015.

Kloos, S. Legends from Dha-Hanu: Oral histories of the Buddhist Dards in Ladakh. *Ladakh Studies*, 2012, 28: 16-26.

Narasimhan, Vagheesh M., et al. The genomic formation of South and Central Asia. *BioRxiv*, 2018, 292581.

Petech, Luciano. *The Kingdom of Ladakh: C. 950-1842 A.D.* Istituto Italiano per il Medio ed Estremo Oriente, 1977

Phuntsog, Sonam. *Ladakh Annals*. Delhi: Jayyed Press, 2000.

Cover Design and Layout by:

Konchok Karma

First Edition 2022

First Copy 1000 Books

Book Size :8 x 8.2 Inches

Printed in Chaman Enterprises New Delhi INDIA

DRIKUNG LABRANG
P.O.Kulhan Sahastradhara Road, Dehradun-248013
Uttarakhand, INDIA
Email: pohhdkc@gmail.com
Phone: + 91 1352607268
